

KOMPENDIUM SZKOLEŃ REALIZOWANYCH PRZEZ STOWARZYSZENIE KORONA PÓŁNOCNEGO KRAKOWA
w ramach projektu:

Multimedialne Centrum Edukacji Lokalnej

Wstęp

Cel projektu: Promocja działań edukacyjnych na obszarach wiejskich pozwalających zdobyć lub rozwinąć umiejętności zawodowe i intelektualne mieszkańców, rozwijać pasje i zainteresowania, promować dorobek kulturowy obszaru.

Celem projektu jest również zwiększenie potencjału edukacyjnego obszarów wiejskich poprzez podnoszenie jakości i dostępności kształcenia dzięki wykorzystaniu nowoczesnych technologii.

Do zadań projektu należy ułatwienie indywidualnego dostępu na narzędzi pozwalających na podnoszenie kompetencji i rozwój zainteresowań, a także wspieranie integracji mieszkańców obszarów wiejskich z różnych województw w Polsce.

Grupa docelowa:

- Społeczność lokalna, lokalni liderzy, organizacje pozarządowe, przedsiębiorcy, gospodarstwa agroturystyczne i ekologiczne, rodziny rolników, osoby bezrobotne, jednostki kultury, parafie, mieszkańcy obszarów LGD bez względu na wiek, dzieci i młodzież wiejska

SPIIS TREŚCI

■	PRODUKT LOKALNY – SZANSE I WYZWANIA	1
■	TRADYCJE LOKALNE – rekonstrukcja, promocja, edukacja	4
■	ORKIESTRA DĘTA LOKALNĄ MARKĄ (sposoby pozyskiwania funduszy na rzecz orkiestr dętych)	11
■	WARSZTATY EDUKACJI GLOBALNEJ	14
■	ODKRYWANIE TAJEMNIC OKOLICY – QUESTING	18
■	EKOMUZEUM – żywa kolekcja naturalnego i kulturowego dziedzictwa	20
■	KREOWANIE MARKI LOKALNEJ POPRZECZ TWORZENIE GIER PLANSZOWYCH	29
■	WSPÓŁPRACA MODELOWA – warsztaty budowania partnerstwa na rzecz rozwoju obszarów wiejskich	33
■	DIGITALIZACJA ŹRÓDEŁ HISTORII LOKALNEJ I EDUKACJI HISTORYCZNEJ	37
■	SZKOLENIE Z OBSŁUGI KOMPUTERA – MS POWERPOINT	44
■	WARSZTAT PRACY HISTORYKA – badacza historii lokalnej	50
■	OJCZYZNY BLIŻSZE Warsztaty z dziedzictwa kulturowego poświęcone digitalizacji źródeł do historii lokalnej i edukacji historycznej.	53
■	TRADYCJE LOKALNE – rekonstrukcja, promocja, edukacja.	61
■	TWORZENIE I DZIAŁALNOŚĆ ORGANIZACJI POZARZĄDOWEJ, PODSTAWY PRAWNE.	65
■	KILKA SŁÓW O STOWARZYSZENIU	68

SZKOLENIE 4:

WARSZTATY EDUKACJI GLOBALNEJ

OPRACOWANIE: ANNA JARZĘBSKA

My, mieszkańcy globalnej wioski...

Globalizacja – ogół procesów prowadzących do coraz większej współzależności i integracji państw, społeczeństw, gospodarek i kultur, czego efektem jest tworzenie się "jednego świata", światowego społeczeństwa; zanikanie kategorii państwa narodowego; kurczenie się przestrzeni społecznej i wzrost tempa interakcji poprzez wykorzystanie technologii informacyjnych oraz wzrost znaczenia organizacji ponad- i międzynarodowych, w szczególności ponadnarodowych korporacji.

Globalizacja tworzy szanse

- Łatwiejsze i szybsze przemieszczanie się (ruch lotniczy, tanie linie itp.)
- Łatwiejszy i tańszy dostęp do informacji i wiedzy (m.in. dzięki rozwojowi Internetu, technologii informacyjnych)
- Większa specjalizacja gospodarek (każdy robi to, w czym jest najlepszy) i dostęp do rynków zbytu
- Zwiększenie poziomu higieny i zdrowia, szczepienia

ochronne, mniejsza umieralność dzieci

- Upowszechnienie wartości i postaw sprzyjających rozwojowi (praw człowieka, przedsiębiorczości itp.)
- Presja społeczna na pomoc dla globalnego Południa

Globalizacja tworzy zagrożenia

- Większa współzależność państw i regionów – jeden szkodnik szkodzi wszystkim!
- Homogenizacja kultury – zatracenie korzeni, dezintegracja struktur rodzinnych, plemiennych
- Globalna walka o zasoby (np. ropę naftową, wodę, złoto, drewno) – wyciskanie krajów biednych przez międzynarodowe korporacje i bogate państwa
- Łatwy dostęp krajów bogatych do rynków zbytu w krajach biednych – ceny dumpingowe, niszczenie lokalnej produkcji, masowy eksport „śmieci”
- Nasilenie się ruchów ekstremistycznych – frustracja z powodu nierówności społecznych, biedy, wyzysku

Woda— fakty i liczby

- 884 mln ludzi na Ziemi nie ma dostępu do bezpiecznych źródeł wody
- Ponad 2,6 miliarda ludzi na świecie żyje bez dostępu do bezpiecznych sanitariatów.
- Około 1,5 miliona dzieci poniżej 5 roku życia umiera z powodu chorób powiązanych z brudną wodą.
- Około 443 miliony dni szkolnych traci się rocznie z powodu wysokiej zachorowalności na choroby związane z brudną wodą
- Około 4 miliony ludzi umiera na świecie co roku z powodu chorób wywołanych przez brudną wodę.
- Więcej osób ma własny telefon komórkowy niż dostęp do jakiegokolwiek toalety.
- Zużycie wody podwaja się mniej-więcej co 20 lat.
- Woda w większości pochłaniana jest przez rolnictwo, przemysł oraz produkcję energii.
- Mieszkaniec Kibery, największego slumsu w Nairobi (stolicy Kenii), po prywatyzacji usług wodnych płaci za litr wody pięć razy więcej niż przeciętny obywatel USA

Woda— przyczyny problemu

- Uwarunkowania fizyczne i geograficzne
- Zmiany klimatyczne i globalne ocieplenie
- Katastrofy naturalne
- Uwarunkowania polityczne i konflikty zbrojne:
 - Braki infrastrukturalne z powodu działań zbrojnych
 - Słabe dostosowanie sposobu zarządzania wodą do potrzeb osób najbardziej potrzebujących
 - Spory o źródła wody i prawo zarządzania nimi
 - Decyzje o budowie tam i zapór na wspólnych rzekach

Żywność— fakty i liczby

- Według szacunków FAO w 2010 roku na świecie **925 milionów** osób cierpiało niedożywienie i głód (98% z nich mieszka w krajach rozwijających się, z czego 2/3 w siedmiu krajach – Bangladeszu, Chinach, Demokratycznej Republice Konga, Etiopii, Indiach, Indonezji i Pakistanie)
- **Ukryty głód** dotyka 2 miliardów ludzi na całym świecie (chroniczny niedobór witamin i minerałów związany z niską jakością i niewielką różnorodnością pożywienia; brak kluczowych dla organizmu mikroelementów – jodu, żelaza, cynku i witaminy A - pogarsza stan zdrowia i prowadzi do poważnych chorób, niepełnosprawności fizycznej lub śmierci)

Przyczyny głodu

- produkcja żywności jest niewystarczająca na przykład z powodu mało wydajnego rolnictwa, klęsk żywiołowych, suszy, powodzi itd.;
- ludzie nie mają dostępu do żywności, ponieważ nie mają pieniędzy na jej kupno (tracą pracę, ceny żywności gwałtownie idą w górę, rośnie inflacja itd.);
- zawodzi zarówno państwo, którego obywatele doświadczają głodu, jak i wspólnota międzynarodowa; rolą państwa jest zapewnić bezpieczeństwo żywnościowe swoim obywatelom, ale gdy się z tego zadania nie wywiązuje, celem wspólnoty międzynarodowej powinno być udzielenie pomocy humanitarnej i zapobieganie klęsce głodu.

Przyczyny problemów z żywnością

- Ubóstwo (pułapka ubóstwa)
- Zła polityka państwa
- Słabość ekonomiczna krajów Południa, rola programów dostosowania strukturalnego (wymuszanie przez kraje bogate jednostronnej liberalizacji handlu i eksport nadwyżek do krajów Południa – niszczenie lokalnej produkcji)
- Zawłaszczanie ziemi uprawnej (agrokolonializm) – produkcja biopaliw lub żywności na eksport
- Zmiany klimatu, konflikty zbrojne, ceny paliw
- Nastawienie rolnictwa na eksport i globalny podział pracy, w tym monokultury i GMO

Bariery w dostępie do edukacji

- Zamieszkiwanie na terenach wiejskich
- Nierówności pomiędzy płciami (w tym wczesne zamążpójście)
- Zróżnicowanie etniczne i językowe
- Niska jakość dostępnego kształcenia (liczne klasy, brak materiałów, niskie kwalifikacje nauczycieli)
- Ubóstwo (płatne szkoły)
- Przekonania rodziców (praca dzieci, kształcenie „wybrańców”, drenaż mózgów)
- Konflikty zbrojne i zmiany klimatu
- Zły stan zdrowia (niedożywienie, malaria, pasożyty, HIV/AIDS, niepełnosprawność)

Wymiary i komponenty kultury

G. Hofstede oraz E.T. i M. Hallowie opisali najważniejsze cechy kultur, które stanowią o różnicach kulturowych:

- Szybkie i wolne przekazy
- Wysoki i niski kontekst
- Przestrzeń prywatna
- Czas mono- i polichroniczny
- Męskość i żeńskość
- Dystans władzy
- Indywidualizm i kolektywizm

Milenijne Cele Rozwoju

1. Zlikwidowanie skrajnego ubóstwa i głodu,

- Zmniejszenie do 2015 roku o połowę, w porównaniu z 1990 rokiem, liczby ludzi, których

dochód wynosi mniej niż **1 dolar dziennie**.

- Zmniejszenie do 2015 roku o połowę, w porównaniu z 1990 rokiem, liczby ludzi cierpiących **głód**.

2. Zapewnienie powszechnego nauczania na poziomie podstawowym

- Zapewnienie, że do 2015 roku dzieci na całym świecie zarówno chłopcy, jak i dziewczęta – będą mogły ukończyć szkołę podstawową.

3. Wspieranie zrównoważenia w prawach mężczyzn i kobiet oraz wzmocnienie pozycji kobiet,

- Wyeliminowanie nierówności między obu płciami w dostępie do szkół na poziomie podstawowym i średnim, najlepiej do 2005 roku, oraz edukacji na poziomie wyższym najpóźniej do 2015 roku.

4. Zmniejszenie wskaźnika umieralności dzieci,

- Zmniejszenie do 2015 roku o dwie trzecie, w porównaniu z 1990 rokiem, stopy umieralności dzieci poniżej piątego roku życia.

5. Poprawa stanu zdrowia kobiet ciężarnych i położnic,

- Zmniejszenie do 2015 roku o trzy czwarte, w porównaniu z 1990 rokiem, wskaźnika umieralności okołoporodowej.

6. Zwalczanie AIDS, malarii i innych chorób,

- Zahamowanie do 2015 roku, a następnie zmniejszenie, liczby zachorowań na AIDS,
- Zahamowanie do 2015 roku, a następnie zmniejszenie, liczby zachorowań na malarię i inne groźne choroby.

7. Zapewnienie stanu równowagi ekologicznej środowiska,

- Włączenie do polityki i programów działania każdego kraju zasad zrównoważonego rozwoju oraz zahamowanie utraty zasobów środowiska naturalnego,
- Zmniejszenie o połowę do 2015 roku liczby ludzi nie mających dostępu do wody zdatnej do picia i do urządzeń sanitarnych,
- Doprowadzenie, do 2020 roku, do znacznej poprawy warunków życia co najmniej 100 milionów ludzi mieszkających w slumsach.

8. Rozwijanie i wzmacnianie światowego partnerstwa w sprawach rozwoju.

Myśl globalnie, działaj lokalnie!

Co możesz zrobić dla poprawy sytuacji:

- Kupować produkty sprawiedliwego handlu
- Żyć ekologicznie – jak najmniej przyczyniać się do ocieplenia klimatu
- Wywierać nacisk na rządzących, by zajęli się problemami krajów Południa (np. poprzez petycje internetowe)
- Pomagać za pośrednictwem organizacji charytatywnych (np. zaadoptować dziecko na odległość) i działających na rzecz rozwoju Południa
- Zostać wolontariuszem w kraju Południa
- Opowiedzieć innym, czego się dziś dowiedziałeś/aś!

Źródło: Opracowanie na podst. materiałów PAH

SZKOLENIE 5:

ODKRYWANIE TAJEMNIC OKOLICY - QUESTING

OPRACOWANIE: KRZYSZTOF FLORYS

Questing w pigułce

QUESTING – Metoda odkrywania dziedzictwa miejsca, polegająca na tworzeniu nieoznakowanych szlaków, którymi można wędrować, kierując się informacjami zawartymi w wierszowanych wskazówkach. Kolejne miejsca na trasie odnajduje się poprzez rozwiązanie zagadki i wyszukanie w terenie odpowiadającego jej miejsca. Na końcu szlaku czeka skarb w formie skrzyneczki, a w niej pieczętka, której odbicie potwierdza przebycie całej trasy.

Jak stworzyć własny quest?

Zachęcamy do tworzenia własnych questów. Można je zrobić wspólnie z rodziną czy przyjaciółmi, a następnie udostępnić innym.

To nie jest trudne, jednak wymaga trochę pracy oraz pomysłowości.

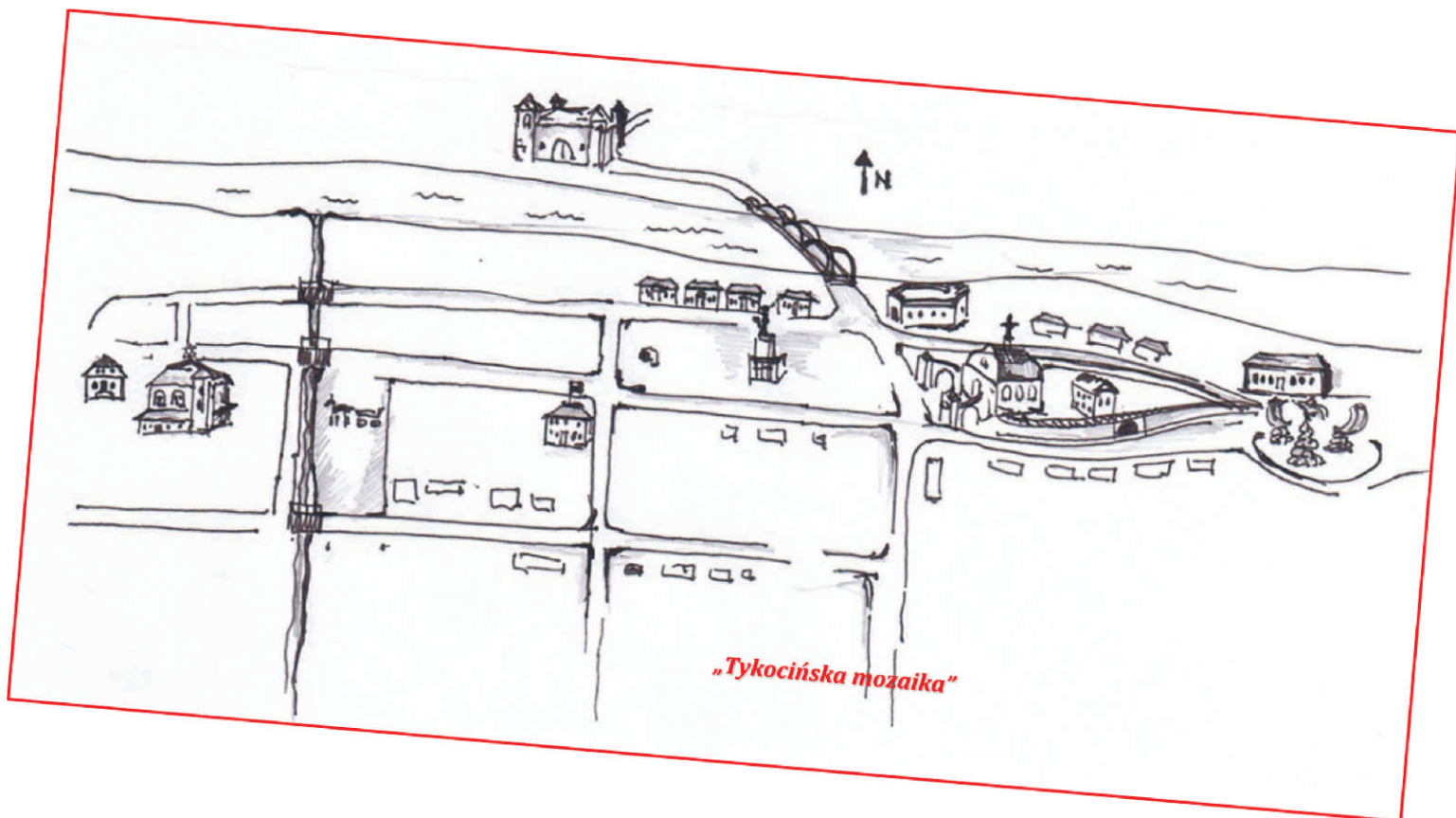
Etapy tworzenia Questu

1. Wybierz odpowiednie miejsce, które jest interesujące pod względem krajobrazowym, przyrodniczym lub kulturowym (park, dzielnica, stary cmentarz, las, okolice jeziora, itp.)
2. Dowiedz się kto jest właścicielem terenu. Uzyskaj jego pozwolenie na stworzenie questu.

3. Dokonaj zwiadu czyli odwiedź to miejsce i sporządź notatki, jakie obiekty (miejsca) najbardziej wpadają w oko i będą mogły posłużyć w queście.
4. Znajdź osoby, które zdradzą Ci ciekawostki związane z tym miejscem. Poproś ich o pomoc. Zrób notatki z uzyskanych od nich informacji.
5. Zgromadź też wiele słów związanych z tym miejscem, które posłużą Ci do napisania tekstu ze wskazówkami dla uczestników (sugerujemy tekst wierszowany). Użyj swojej wyobraźni i pomysłowości.
6. Zaprojektuj roboczą mapę (do Twojego użytku), zaznacz na niej ciekawe obiekty w postaci szkicu lub notatki z unikalnych cech, które posłużą jako wskazówka.
7. Opracuj swój projekt mapy, zagadek towarzyszących i wierszowanego tekstu.
8. Przetestuj swój quest – daj 2-3 różnym osobom przejść trasę za pomocą opracowanego przez Ciebie materiału. Ich uwagi i zastrzeżenia posłużą Ci w dokonaniu odpowiednich zmian.
9. Stwórz tekst zachęcający do odwiedzenia stworzonego przez Ciebie questu.

Niech znajdzie się w nim krótki opis tego miejsca, dlaczego jest wyjątkowe (np. pod względem historycznym, przyrodniczym, opowieść o tym co tu się stało, zabawna historyjka, itp.). Napisz gdzie

dokładnie zaczyna się trasa questu i ile zajmie wędrówka nim.

10. Narysuj końcową mapę questu.

11. Sporządź logo questu i pieczętkę (gumka do mazania z wydrążonymi rylcem wzorkami).

12. Opracuj kartę wyprawy (folder/ulotkę) zawierającą mapę oraz opis i teksty questu.

13. Ukryj skarb (pieczętka, poduszka z tuszem, książka odkrywców skarbu, ołówki, temperówka, itp.).

14. Znajdź osobę lub organizację, która będzie się opiekowała questem przez dłuższy czas (sprawdzała czy ze skarbem wszystko w porządku).

15. Prześlij swój quest adres:

krzysztof.florys@mila.org.pl

– zostanie umieszczony na ogólnopolskiej stronie:
www.bestquest.pl

SZKOLENIE 6:

EKOMUZEUM - ŻYWA KOLEKCJA NATURALNEGO I KULTUROWEGO DZIEDZICTWA

OPRACOWANIE: BARBARA KAZIOR

Ekomuzeum

Ekomuzeum to sieć rozproszonych w terenie obiektów, które tworzą „żywą” kolekcję, obrazującą wartości przyrodnicze i kulturowe regionu oraz dorobek jego mieszkańców.

Wyjątkowy charakter regionu jest prezentowany jako wypadkowa warunków naturalnych i działalności ludzi, historycznej i obecnej.

Motywacja

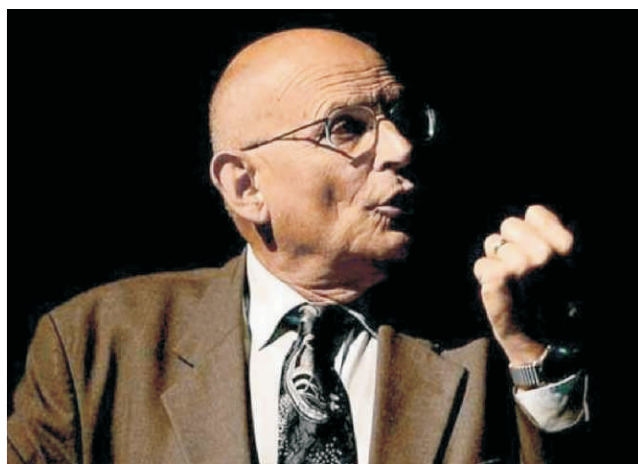
W połowie XX wieku okazało się, że dziewiętnastowieczne w swoim charakterze muzeum przestało w zadawalający sposób spełniać swoje funkcje i coraz bardziej zaczęło się oddalać od szerokiego społeczeństwa, skupiając w wielu przypadkach zainteresowanie wąskiej grupy specjalistów.

Twórcy koncepcji

Centralnymi postaciami dla rozwoju nowej muzeologii, w szczególności ekomuzeologii są **Hugue de Varine** i **Georges-Henri Rivière**.

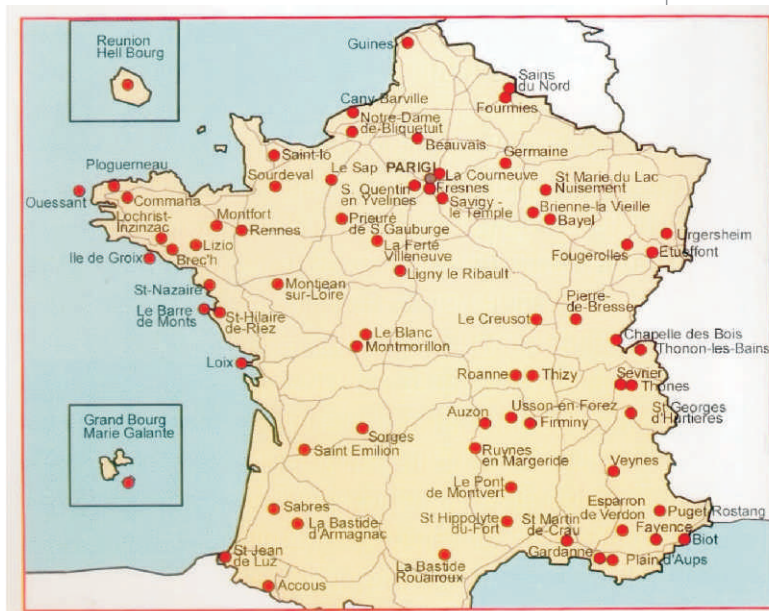
Rivière zakorzeniony w tradycjach francuskiej etnografii, skupiał się na interpretacji historii ludzkiej, obiektów i przedmiotów z nią związanych, w kontekście środowiska.

De Varine, silnie zaangażowany w demokratyzację muzeów, pragnął promować społeczną rolę muzeów w ekonomicznych i politycznych ramach.

Ekomuzea we Francji

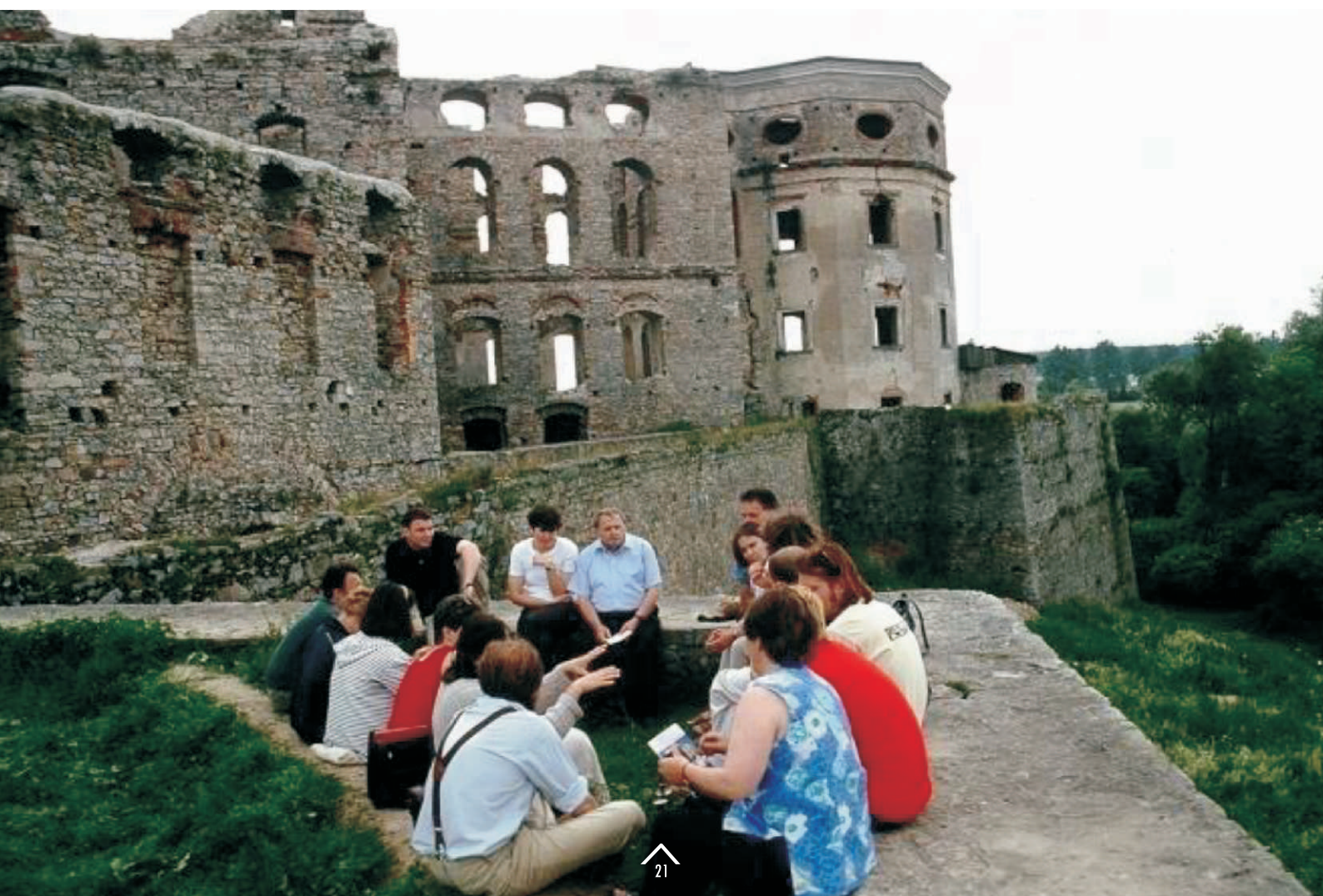
- Ponad 70 lokalnych i regionalnych ekomuzeów
- Francuska Federacja Ekomuzeów i Muzeów Lokalnych

Cele Ekomuzeów

- Ochrona zasobów naturalnych i kulturowych
- Zaangażowanie lokalnej społeczności i wzmacnianie lokalnej tożsamości
- Odkrywanie i interpretacja lokalnego dziedzictwa
- Rozwój zrównoważonej turystyki i marketing lokalnych produktów

centrum interpretacyjne

sieć ścieżek i szlaków

STRUKTURA EKOMUZEUM

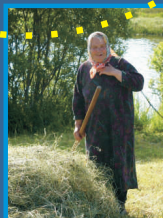
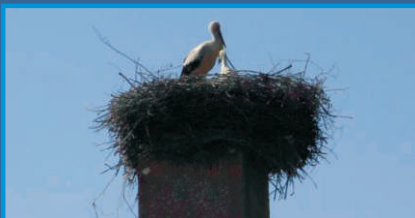
zespół atrakcji w terenie

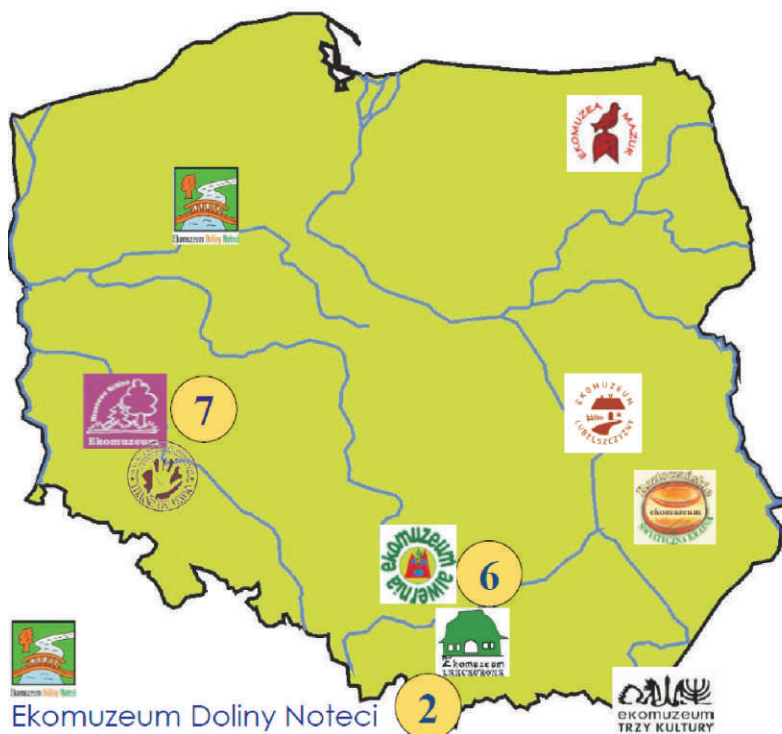

warsztaty i pokazy

cykliczne imprezy

Roztoczańskie Ekomuzeum
Świąteczna Kraina

Ekomuzeum Lanckorona

Ekomuzeum Podbabiogórze

Ekomuzeum Alwernia

Ekomuzeum „Wrzosowa
Kraina”

Ekomuzeum Trzech Kultur

Ekomuzeum Nowej Huty

Ekomuzeum Cysterskie

Ekomuzeum Lubelszczyzny

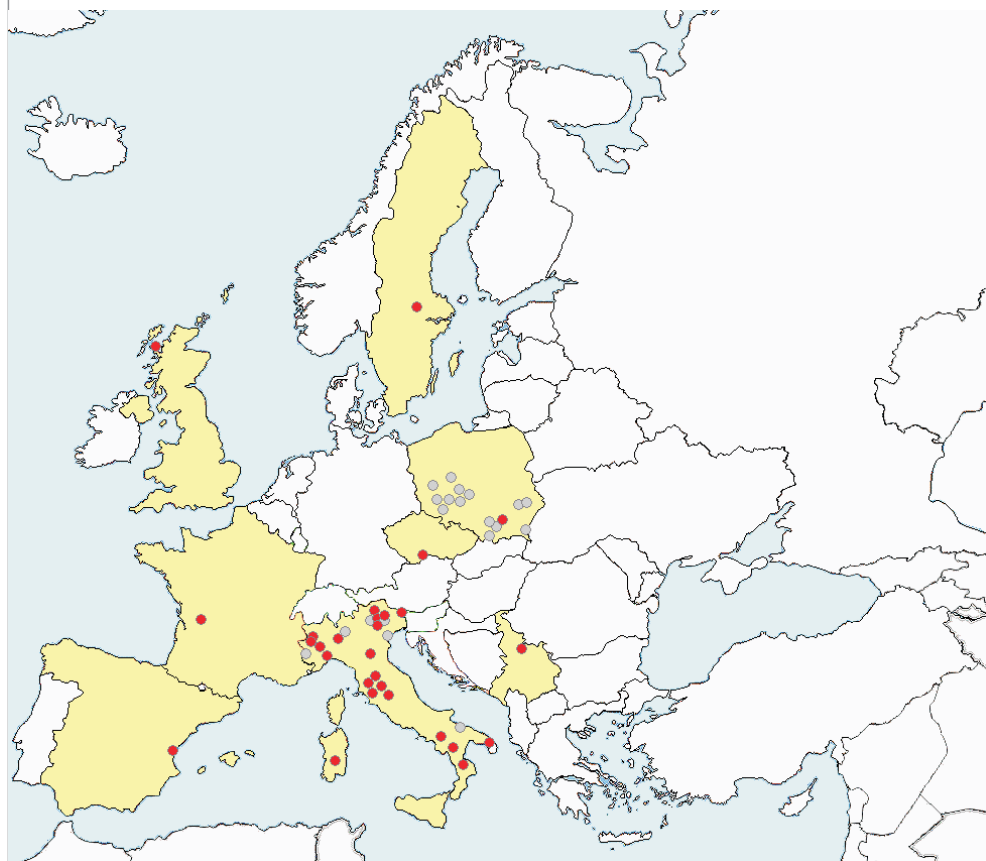

Ekomuzeum Rzemiosła

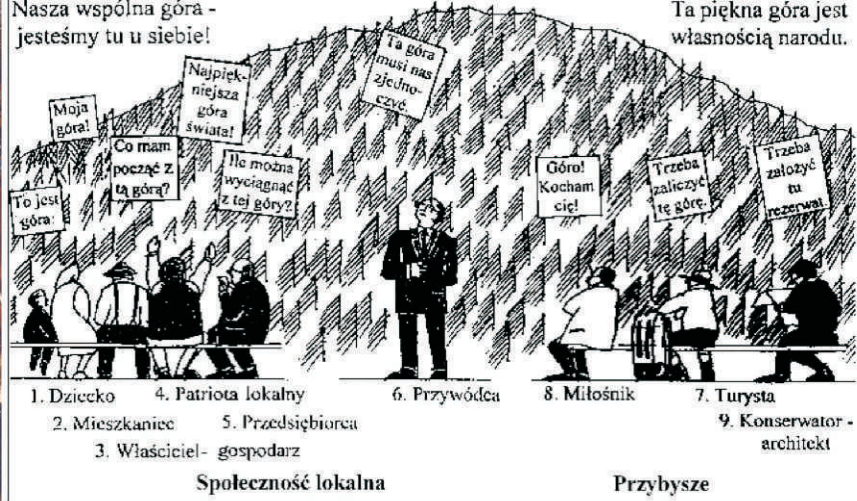

Ekomuzea Mazur

Europejska Sieć Ekomuzeów 'Local Worlds'

- Ekomuseum Bergslage
- Ecomuseu del Casentino
- Ecomuseo di Argenta
- Ecomuseo dei Terrazzamenti
- Ekomuseum Ruze
- Ecomuseo dell'Argilla
- sieć ekomuzeów polskich
- ekomuzea brytyjskie
- współpraca z ekomuzeami z Japonii

Ekomuzeum to sposób dzielenia się wiedzą i entuzjazmem do miejsc, ludzi i przedmiotów, które są dla nas ważne.

PRZYKŁADY EKOMUZUEÓW

Ekomuzea w Europie

Ekomuseum Falbygden-Äträdalen (Szwecja)

- 6000 lat rolnictwa
- założone w 1992 roku
- łączy ponad 80 miejsc
- zarządzane przez fundację

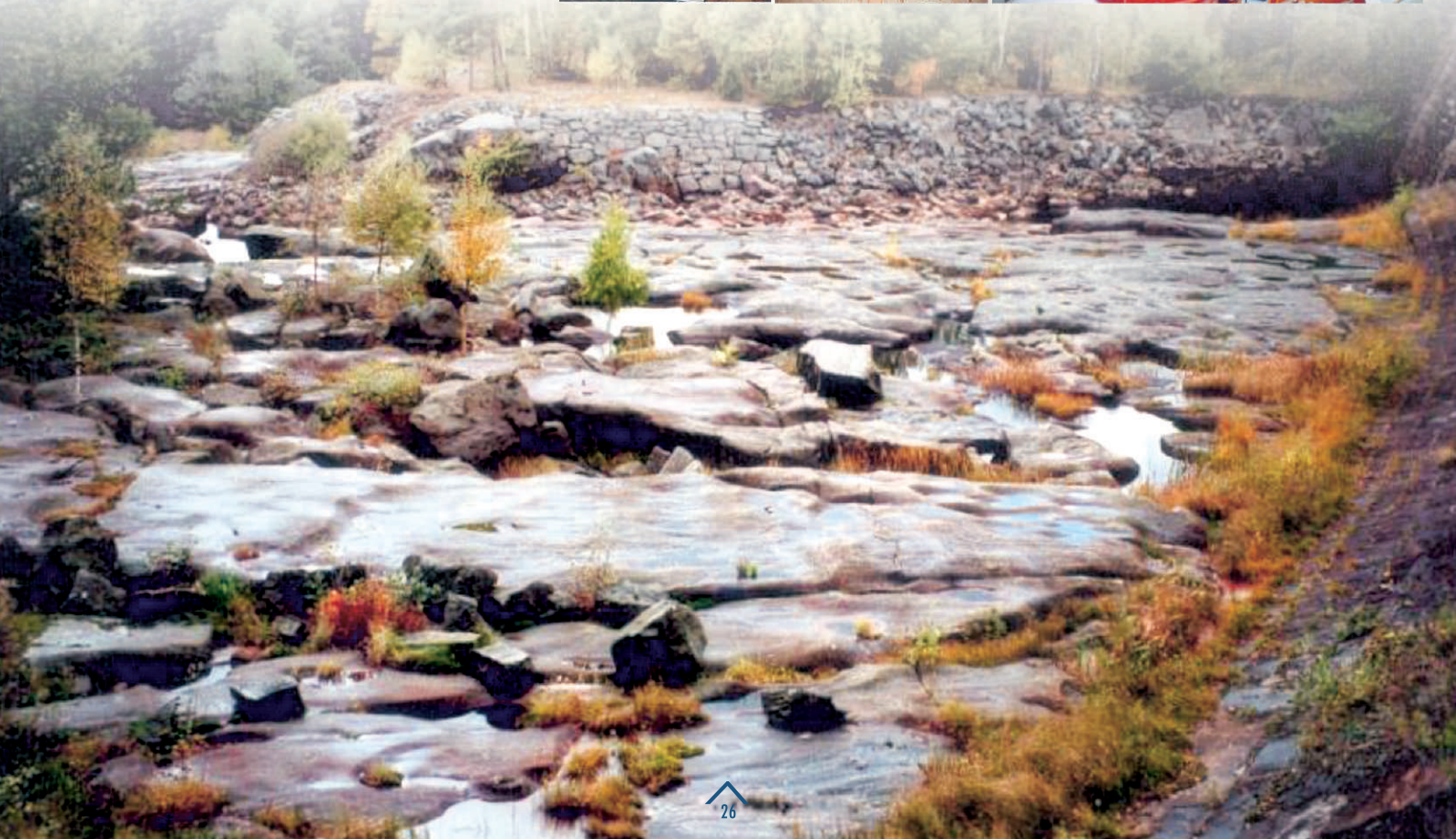

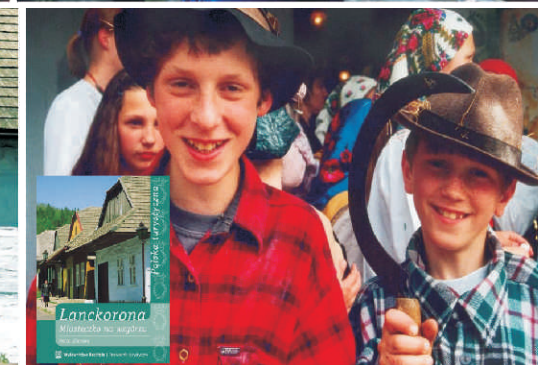

Ekomuzea w Europie

Ekomuseum Nedre Ätradalen

- łączy 68 miejsc
- 100 000 odwiedzających rocznie
- zarządzane przez lokalną organizację
- centrum w lokalnym muzeum

Ekomuzea w Europie

Ekomuzeum Lanckorona

„Śpiące” drewniane miasteczko

- 19 miejsc prezentujących dziedzictwo Lanckorony
- warsztaty: wycinanki, bibułkarstwo, wyrób świec woskowych, garncarstwo, koronczarstwo
- lokalne imprezy: Jarmark Świętojański, Romantyczna Lanckorona i Anioł w Miasteczku
- firma społeczna i sklepik lokalnych produktów
- wizyty z przewodnikiem
- rekonstrukcja lokalnego stroju
- zintegrowane z gminną strategią rozwoju

ekomuzeum TRZY KULTURY

Ekomuzea w Europie

Ekomuzeum „Trzy Kulture” w Lutowiskach

Główna oś ekomuzeum - 13-km przyrodniczo-kulturowy szlak łączący 14 punktów, m.in.:

- arboretum przyszkolne,
- ruiny synagogi i kirkut żydowski,
- cerekwisko i cmentarz greckokatolicki,
- kilka chył bojkowskich,
- stara szkoła polska i żydowska,
- punkty widokowe i siedliska bieszczadzkich roślin i zwierząt.

Ofertę Ekomuzeum uzupełniają stałe i czasowe **ekspozycje**, **galeria** i **sklepik bieszczadzkich produktów lokalnych**, **baza noclegowa** i **gastronomiczna**. Ekomuzeum nie tylko można zwiedzać z **przeszkolonym przewodnikiem – pieszo**, **na rowerze** czy **konno**, ale także można doświadczyć kultury bieszczadzkiej poprzez udział w **warsztatach rękodzielniczo-artystycznych** i **lokalnych imprezach i widowiskach**.

STOWARZYSZENIE KORONA PÓŁNOCNEGO KRAKOWA

Historia Grupy

Stowarzyszenie Korona Północnego Krakowa zostało powołane 9 marca 2006 roku.

Członkami założycielami byli przedstawiciele społeczności lokalnej regionu 7 gmin:

Liszki, Zabierzów, Michałowice, Wielka Wieś, Zielonki, Kocmyrzów-Luborzyca, Igołomia-Wawrzeńczyce położonych na północ od Krakowa.

Podczas pierwszego etapu w Schemacie pierwszym Lidera+ opracowano Zintegrowaną Strategię Rozwoju w/w gmin. Z inicjatywy Stowarzyszenia w ramach Schematu I młodzież przystąpiła do konkursu na najlepszą Sołecką Stronę Internetową. Zorganizowaliśmy uroczyste spotkanie, na którym uhonorowano uczestników dyplomami oraz nagrodami rzeczowymi ufundowanymi przez poszczególne Gminy.

Sprawą największej wagi była decyzja podjęcia wysiłku

uczestnictwa w Schemacie II „Pilotażowego Programu Leader+” polegającą na zmodyfikowaniu ZSRW i ograniczeniu działania tylko na 3 gminy ze względu na zbyt wysoką gęstość zaludnienia w pozostałych gminach. Złożyliśmy projekt pod tytułem „Mała Korona Północnego Krakowa – Razem w Przyszłość” na kwotę 750 000 zł. Projekt został oceniony pozytywnie, a w dniu 16-02-2007 otrzymaliśmy informację, że został zakwalifikowany do dofinansowania.

Stowarzyszenie Korona Północnego Krakowa aktywnie uczestniczy w programach:

- Projekt Parasolowy
- Turystyka Wspólna Sprawa

W dniu 29-11-2006 roku. Stowarzyszenie przystąpiło do Krajowej Sieci Grup Partnerskich (KSGP).

STOWARZYSZENIE KORONA PÓŁNOCNEGO KRAKOWA

Nazwa

Stowarzyszenie Korona Północnego Krakowa.

Podczas zebrania prezentowano wirtualną mapę obszaru Korony. Skojarzyła się ona uczestnikom zebrania z Koroną. Dodatkowym argumentem podczas dyskusji w czasie zebrania było: faktyczne ułożenie obszaru tych gmin po stronie Północnego Krakowa, oraz nadeń Królewskich, które datują się już od XIII wieku dla wsi na tym obszarze. Inne proponowane nazwy: Północni Sąsiedzi Krakowa, Metropolitalna Korona Krakowa, Północna korona Krakowa, które nie znalazły uznania wśród członków zebrania.

STOWARZYSZENIE KORONA PÓŁNOCNEGO KRAKOWA

Status prawny

Lokalną Grupą Działania jest Stowarzyszenie Korona Północnego Krakowa wyłonione podczas zebrania założycielskiego w dniu 9 marca 2006 przez członków zebrania założycielskiego.

Data rejestracji w sądzie:

15.05.2006 w Sądzie Rejonowym w Krakowie pod
numerem KRS: 0000256931

Za opracowanie i wdrożenie Zintegrowanej Strategii Rozwoju Obszarów Wiejskich w ramach pilotażowego programu Leader+ odpowiada Stowarzyszenie „Korona Północnego Krakowa”.

STOWARZYSZENIE KORONA PÓŁNOCNEGO KRAKOWA

Raciborowice 126 (Budynek Zespołu Szkół)
32-091 Michałowice

tel: 12 346 43 12
kom: 664067821
fax: 12 346 42 84
info@kronakrakowa.pl

www.kronakrakowa.pl
